

Явленіе II

Мерона, Евриклесъ, Ежистъ (свързанъ съ обковы) *Исменія*, стражари.

Ежистъ. — (въ джното на театра говори на Исменія.) Тъзи ли е оная вѣлика и злополучна царица на която славата ѝ достигваше доръ до мене въ пустинята?

Исменія. — Увѣрете ся тя е. (излиза.)

Ежистъ. — О Боже!...

Мерона. — Този ли е убійцьтъ? О! можили да бѣде щото единъ момакъ толкозъ пріятенъ и кротакъ на погледъ да бѣде тъй жестокъ въ дѣло. (на ежистъ) Приблѣжи окаянный и разпилей страховетъ ми, отговори ми: съ коя кръвь рѣцетъ ти ся облены?

Ежистъ. — О царице! опростете: безпокойствіето, почитаніето правятъ щото кръвьтъ ми да замръзва въ жилитъ ми прѣдъ лицето ви. (на Евриклесъ.) душата ми, прѣдъ нейната бытность, очудена, омаяна...

Мерона. — Казвай, на кого рѣкътъ ти е отнела живота?

Ежистъ. — На единъ младъ безочливъ на когото рѣшеніето на урисницата и неговата собственна ярость го погубыха.

Мерона — На единъ младъ чловѣкъ, ахъ! за Бога казвай познать ли ти е той?